

eller er blevet forgiftet på anden måde. Det må der jo være nogle tal på.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg kunne nu også godt ønske mig at høre i forlængelse af det, hr. Jørn Jespersen fortæller om at sætte sig imellem to stole, om SF overhovedet har fundet en stol at sætte sig på i det her. Jeg anerkender, at det er fint at have visioner og være idealist, men det er jo altså i virkelighedens verden også en fordel at vide, hvor bundgarnspælene står i det her, og derfor kunne jeg i dag godt tænke mig at spørge med det dobbeltbegreb, som hr. Jørn Jespersen kom frem med: Hvad vil det betyde for fødevarerhvervets fremtid, f.eks. med eksportindtægterne, med antallet af arbejdspladser? Hvordan vil hr. Jørn Jespersen styre antallet af dyr? Når hr. Jørn Jespersen siger, at der er for mange svin, eller at der måske er på kanten til at være det, hvordan vil hr. Jørn Jespersen så gøre det indgreb, ud over det, vi allerede har gjort f.eks. omkring harmonikravene, som skal opfyldes?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg takker for de mange gode spørgsmål og skal prøve at nå at svare på dem alle sammen.

Hr. Christian Mejdahl spørger: Hvad er egentlig problemet, hvis harmonikravene er overholdt? Ja, det kan man jo tage ud i landet og konstatere. Det er et fuldstændig monotont, ensartet landskab uden de værdier, vi har været vant til, der var i det åbne. Det er en nitratforurening af vores grundvand. Det er en ammoniakfordampning, som daler ned som substrat over hele landskabet og ødelægger masser af naturlige kulturmiljøer rundt omkring. Det er problemet.

Tålmodighed. Det var ikke så meget tålmodighed med landbruget. Det var tålmodighed med planøkonomien, og der er det min fornemmelse, at vores tålmodighed med planøkonomien inden for landbruget er mindre end Venstres, men jeg tager imod tilbudet. Lad os fremlægge konkrete modeller og se, om vi kunne mødes. Det kunne da være fint med en alliance om at få afskaffet støtteordningerne hurtigst muligt, og en offensiv dansk linje vil jeg meget gerne være med til.

Hvorvidt jeg får samme svada, som hr. Christian Mejdahl fik ved en tidligere lejlighed,

skal jeg ikke blande mig i. Det er jo ministerens ansvar, hvem der får hvilke svadaer.

Til hr. Ole M. Nielsen: Jeg tror ikke, at der er tal for antal dødsfald eller sygdomstilfælde på grund af pesticidrester i vores fødevarer eller tungmetallindhold osv., for man er jo fuldstændig ude af stand til at opspore dem. Det kan man ikke sige noget om. Det, som er afgørende i den sammenhæng, tror jeg er en helt anden side af sagen. Det er ikke den sundhedsmæssige vurdering. Det er et spørgsmål om at genskabe forbrugertilliden.

Jeg er temmelig overbevist om, at der er en massiv holdning hos størsteparten af forbrugerne i Danmark og efterhånden også i resten af Europa, som går på, at indhold af sprøjtemidler er uacceptabelt i fødevarer. Man vil ikke have det, og man har den opfattelse, at det kan undgås, og derfor skal det undgås. Det var jo også derfor, at vi ved tidligere lejligheder roste dansk frugt- og grøntproduktion, fordi det er lykkedes at nedbringe niveauet af pesticidrester i vores fødevarer ganske meget i forhold til, hvad det er i udlandet.

Og dermed er det så også et svar på, hvordan det så vil gå med fødevarerhvervet. Ja, hvis vi bliver i stand til at konkurrere på større renhed, større kvalitet, så vil det gå godt. Hvis vi ikke er det, så er det en risikabel vej; det anerkender jeg. Jeg skal bare sige, at den nuværende vej, som et flertal af partierne bekender sig til, er jo også ganske risikabel for fødevarerhvervet. Prøv at se, hvad kogalskab betyder. Tænk, hvad det kunne betyde for dansk svineproduktion, hvis der lige pludselig kom en epidemi inden for området.

Så jeg tror ikke, at der er nogen af os, der skal bryste os af, at vi har nogle sikre veje, der er uden risici, når det drejer sig om udviklingen.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jamen, tak for svaret. Det er godt, at jeg kan formulere mig sådan, at jeg også kan få et ordentligt svar.

Men så er mit næste spørgsmål: Mener hr. Jørn Jespersen alligevel ikke, at den usikkerhed er overdreven og forvrænget af en useriøs debat omkring fødevarerens kvalitet, når man kan hidse den stemning om usikkerhed op, som selvfølgelig i et eller andet omfang er berettiget. Men samtidig med, at man fylder sig med alle de kemikalier og giftstoffer, der findes i præfabrikerede fødevarer, køber man importeret